

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, October' 17dikén, 1823.

Spanyol Ország.

Oct. 5d. következő táborig-jelentést közöl a' Moniteur a' Fő Hadiszállásról Puerto de Szanta Mariából, Sept. 25dikéről:

„Contra-Admirális Duperré, Ő Felsége Cadix alatt lévő tengeri hadának Fő-vezére, Ő kir. Herczegségének parancsolatjából, Sept. 23d., egy, 7 francia és 3 spanyol Bombárdírózó- 's 5 Hubiczás-hajókból álló Flottillával kezdé-el Cadixot lövetni. Ez a' Flottilla, segítettvén egy csapat ágyúzó-ladikótól, az egész osztály előtt 800 ölnyel kevesebb távolságban állítatott ki, 8 óra-
kor kezdette-el tüzelését, 's hathatósan folytatta azt 10 1/2 óráig; melly idő alatt 200-nál több bombák és hubiczák vetettek-hé Cadixba, 's az ágyúzás csak akkor szakasztott félbe, midőn a' töltés elfogyott, 's a' szél és tenger lehetetlené terék a' további lövöldözést. Cadixnak öszveséges erősségei és Batteriái viszszonezák tüzelésünket, de többnyire minden golyóbisaik 100 ölnél feljebb járanak-el Lincánk felett.“

„Az ellenség 20 erős ágyúzó-ladikokat küldött Flottillánk ellen, hanem mind hatalmasan visszaverte őket fegyveres ladikaink' osztálya, mellyeket Hajós-Hadnagy Bellanger vezérlett, kit viszont hatalmasan segített ezen munkában Fregát-Kapitány Longueville, a' Bombardírózó-hajók' Kormányzója.“

„A' Contra-Admirális szerfelett magasaltja ezen két Tisztet a' kir. Her-

czegnek küldött jelentésében; dicséri még továbbá spanyol Hajós-Kapitány Michelenát a' spanyol hajók' Kormányzóját, valamint szintén Hajós-Zászlótartó Beauzéct 's valami Pignatelli nevűt, a' Colóssus névezetű ladik' tulajdonosát, a' melly ladikon két embert megölt az ellenség. Ez is minden veszteségünk ezen tengeri csatában, melly hajós osztályunknak, valamint a' francia és spanyol tengeri legényeknek, kik ez alkalmatossággal sebet kaptak, a' legnagyobb dicsőségekre szolgál.“

„Ezen ágyúzásunknak nagy foganatja leve Cadixban. Mind azok, kik az idő oltá onnan kiszökhetének, azt be-
szélik, hogy számos házak egybezúzat-
tak, és hogy a' lakosokat a' legnagyobb
rémülés fogta-el. A' Cadixi pártos Ha-
talmások mindent elkövetnek, hogy a'
mi boldogulásunkat 's a' spanyol Ország-
ban uralkodó vélekedést titokban tart-
hassák.“

A' Puerto de Szanta Mariai Fő Hadiszálláson, Sept. 25d. 1823.

Ő kir. Herczegsége' parancsolatjából:
Gróf Guilleminot, Major-Generális.

Oct. 8d. következő tudósításokat közöl az Etoile:

Puerto de Szanta Mária, Sept. 29d. Ma reggeli 9 órára ismét visszajöttünk ide. Az egész mai nap mind a' Ferdinánd Király várásában tele-el. A' Spanyolok a' legnagyobb örvendezésekben valának, házaikat szőnyegekkel aggaták-be, 's örömlökben egymást ölelgeték az útszakon. Végre délutáni négy óraker egy

Cádizból küldetett békehajót látánk bévezeni a' kikötőbe. Francia és Spanyol, mind oda sereglett. Azt hitték hogy a' Király érkezett- meg, — 's Alavát láták Gróf Torressel a' partra kilépni. Neki keseredvén Katonáink, hogy tegnap Leon szigetét meg nem támadhatták, 's most békekövetet kell látniok, mindenfelől így kiáltoztak: „Hol a' Király? Vagy a' Királyt ide, vagy ostromhoz kell kezdeni!“ Példa nélkül való dicsőségre vágyó Armada ez a' miénk. — Az új békeköveket nem bocsátá maga elébe Ő királyi Herczégse; 's mi megyünk Chiclanába.

Ugyan onnan és ugyan azon napról: A' kir. Herczeg ma reggelt 9 órakor egész Generálistábjával érkezett- vissza ide. Annál nagyobb örömrünk látásában, mennél nagyobb veszedelemben forgott tegnap. Ő kir. Herczégse ugyanis, bár követői igyekeztek leverni szándékáról, bement azon sánczba, melly a' Szanti Petri tengeröböl mellett munkában van. — Látván az ellenség, hogy ottan a' munkát számos Generálisok nézegetik, zápor módjára szórta arrafelé golyóbisait és kartácsait; hanem szent Lajosnak 's IV Henriknek unokáját mind ez meg nem rettenthető, 's nyugott lélekkel folytatta vizsgálódásait, míg nem az ellenséghez legközelebb lévő ágyújinkhoz eljutott, a' hol a' Carignani kir. Herczeg minden kéréseinek, 's az ellenség heves tüzelésének ellenére, egy ágyúszekérhez támaszkodott. Megtekintvén mindeneket Ő kir. Herczégse, csudálkozásra méltó hidegvérűséggel fordult- vissza a' tábor felé, 's a' valami 1000 — 1100 ölnyre terjedő egész úton, mindenütt követé az ellenség' tüzelése; és egy golyóbis csak valami két vagy három lábnyira ment- el Ő kir. Herczégének a' feje felett, 's egy fővény sánczfalat, a' mellyre éppen támaszkodott, bé is döntött. A' fővény egészen elbo-

rította Ő kir. Herczégését és követőit. Nehéz lenne leírni a' kísézőknek ijedségét. Hanem a' Generálissimus Herczegen csupán a' mindenkori bámúlásra méltó egyforma bizakodás látszott: „Megismerik ugye bár az Urak, mond, hogy ha talált volna a' golyóbis, jó társaságban 's Francziához illően estem volna el?“

Madrid, Oct. 3d: Azon figyelmet, mellyet ezen Fő- városnak lakosai most mindegyre Cádizra fordítanak, egy kevés ideig az ide megérkezett híres Riego vonta magára. — Alig lehetett még 5 1/2 óra reggel, midőn a' Tragala hősenek megjelenését nagy láрма jelenté. Egy csapat királyi önnvállalkozottak 's néhány francia katonák kísérek a' talyigát, mellyen a' pártos béhozott a' Fő- városba. Őtet kísézői Gróf Torre-Altának adak-által, a' Seminarium mellett, a' mellyhez közel lévő útszakra mindenütt gyalog Katonaság állítatott; 's minden órában kerülnek a' lovas Patrolok, kik a' fogházhoz senkit sem bocsátanak közel. Estvére ágyakat készítették a' négy fogoly számára. Riego azt mondá a' tömlőcztartónak, hogy vele Generálishoz illő módon kell bánni. — Micsoda? fele ez, — hát az Úr még Generális volna! Nem tudja, hogy mindenek azon lábra állítattak vissza, mellyen az Urak 1820diki Mártz. 7dikének előtte voltak? Azt hiszi az Úr, hogy mi, pártoskodásának becsét meg fogjuk ismerni? — Elvégeztetett, hogy Riegóval úgy kell bánni, mint közönséges Tisztel, 's tudtára adatott egyszersmind, hogy ezt a' Royalisták nagylelkűségének jeléül vegye.

A' következő tudósítások, Puerto de Szanta Mariában Sept. 28d. és 29d. költ leveleknek kivonásai:

Gróf Torres a' Királytól hozott levelet Ő kir. Herczégének, mellyből kitetszik hogy Ő Felsőge egészen bizo-

nyos szabaddá létében, mivel a' királyi Herczeget arra léri adna tudtára, melly úton mehetne a' Fő Hadiszállásra. Ő kir. Herczegsége azt válaszolá, hogy a' leg-rövidebb út leszen, ha a' tenger öblön jön keresztül Ő Felsege, 's Szanta Mariánál száll-ki a' partra.

Néhány hiteles személyek, kik Cádizból kiszököének, ezen környülállásokat közlék velünk: Az ellenkező felek olyan állapotban vannak, hogy egymást rövid időn lekaszabolják. A' nyakas Constitútiósok csupán csak a' Madridi Militziák. A' Cádixi Militziák csendességet kívánnak, és hogy ismét kereskedői foglalatosságaikhoz láthassanak. Közönségesen csufolják ezek az Exaltadokat, a' kikből Tisztjeik állanak. A' Szan Martial egyházi-megye Commendánsa, a' szent kő elébe gyűjté Batalionát, 's tudokra adá, hogy Szanti Petri erősségének visszafoglalására akar indulni. A' seregek megtagadták az engedelmisséget, 's hazatakarodtak. Húsz hasonló feltámadások szülék a' Sept. 27dikéi történeteket, mellyek között legnevezetesebb, hogy a' Cortesi-gyűlés önként eloszlott. — Minekelőtte ugyanis ez történt volna, Leon szigetének fő Kormányzója azt jelenté a' Corteseknek, hogy a' szigetet nem védelmezheti; Fernando városa pedig (melly a' szigeten fekszik) azt adá tudokra, hogy az ostromnak elkerülése végett, a' Franciaakkal capitulálni akar. Ugyan ekkor tájban nyilatkozatá-ki Valdes is, hogy a' Flottilla elégtelen Cádiz védelmére. Mindenek megrémültének. — A' Cortesek titkos ülést tartottak, mellyben azon esztítkokról tanakodtak, miként egyezhessenek-meg az Igazgatással, hogy azon személyekét, kik magokat leginkább védszedelmektették, megmenhessék. Ezután tüstént közönséges ülést tartottak, mellyben elvégeztetett, hogy a' Királyhoz Követséget kell küldeni, melly Ő Felsegét

arra kérje, méltóznának alkudozásokba bocsátkozni a' francia Generalissal, olly módon a' mint illendőnek tartja. A' Király azt felelé, hogy semmitéle alkudozásokba nem bocsátkozhatik. Erre másik ülést tartának a' Cortesek, 's másodszor is Követséget küldöttek a' Királyhoz. A' Király, előbbi felelete mellett maradott. Harmadik ülés következett; már ezen csupán öt Deputatusok valának jelen, a' többiek elrejtettek, yagy itt-ott bujkáltak, hogy utat veszthessenek. Ekkor csakhamar teljes erőben elkövetkezett az Anarchia, hanem semmi kikapások nem történtek. Végre az öt Deputatusok, a' Miniszterekkel együtt a' Királyhoz mentek, 's egészen az Ő Felsege kegyességére bízván magokat, ki nyilatkoztattak, hogy teljesen visszanyére minden királyi hatalmát, 's kérék hogy írna a' francia Armada Generalissimának. Írt is a' Király, 's ezen levéllel ment Gróf Torres a' francia Fő Hadiszállásra. — Megjegyzésre méltó, hogy Sept. 28d. reggel letévék Uniformisaikat a' Madridi Militziák, 's más köntöst vettek-fel, hogy reájok ne ismerjenek. — Mi gátolta a' Király elutazását ezekután, azt ekkoráig nem tudhatjuk. — Utanirásban azt írja még az Etoile, hogy a' Király szabadon bocsátatásának feltételei olyanok valának, hogy azokat a' királyi Herczeg bosszúsággal vetette-meg, 's a' hozzájoknak Gróf Alavának megbagya, hogy többször a' táborban ne merészelje magát mutatni, hacsak Cádiz meghodolásának hírével nem jön. Az ellenségeskedések e' szerint újra elkezdődnek, 's mi örvendünk neki. A' mint mondják azt kívánták a' Cádixi Hatalmasok, hogy a' Királyt csak úgy eresztik-el, ha Leon szigete, Cádiz városa, 's minden erősségek, mellyek eddigelé a' Cortesek keze között vannak, még két hónapig náluk maradjanak, és hogy mind ezen he-

lyek szabad egybeköttetésben legyenek Spanyol Országnak többi részeivel. Sőt a' mi több annyira is vetemedtek, hogy a' Madriti Régenség' elosztatását kérték, mint a' melly a' Király' szabadságával meg nem férhet. — Mind ezek után következik a' Király' elmeneteléről szóló telegraphusi jelentést, mellyet közelebbi levelünkben közlöttünk.

A' Journal des Débats Oct. 5d. következő tábori jelentést közöl, mellyet Herczeg Hohenlohe, a' 3d. Ármadatest Fő-vezére Burgosból Sept. 28dikáról küldött a' Hadi-Miniszterhez: „Vagyon szerencsém jelenteni Exclciádnak, hogy Szantonát tegnap reggel VII Ferdinand Király' nevében seregeim elfoglálák. Találánk ezen helyen: 1800 ember őrizetet, 150 ágyút, 10,000 darabnál több puskát, 1000 mázsa puskaport 6000 kész ágyútöltést és 613,000 Gyalogságnak való töltést.“

Ugyancsak ez az Ujság közöl még némelly régibb tudósításokat Puerto de Szanta Mariából Sept. 25dikéről, mellyek az utóbbi Cádixi történetekre nézve néminémű világosításul szolgálhatnak, 's ezek im a' következők: „Tegnap a' Madriti Militziák és a' Szan Martial Regiment, Szanti-Petri erősségének visszafoglalása végett elindulának. Ut közben azonban a' nevezett Regiment fellázadott, mellyért is azt a' Madriti Militziák fegyvereikből kivetkeztek és meg-tizedelék, 's így a' Regimentből 90 legényt agyon lötek. Ebből láthatni mint gondolkoznak a' Cádixban lévő Línea-seregek. Minden nap érkeznek tőlök szökevények hozzánk. — Ma reggel haditanácsot tartott Ő kir. Herczagsége a' Májor-Generalissal, Contra-Admiralis Duperrével, Gen. Lieut. Bourdesoulttal és Gen. Bourmonttal, 's ezen utóbbi délutáni 4 óraker Rotába ment. 34 ágyút

szegezünk a' Caracca ellen, és reméljük hogy azt 24 óra alatt elfoglalhatjuk; ekkor az egész Szan Pedro menetelén uralkodni fogunk, 's ennek következése leszen Leon szigetének elfoglalása. — Őt Compánia Pattantyúsokat várunk a' tengeren Francia Országból, 's ezek majd még nagyobb fordulást adnak a' hadi munkálódásoknak. — Gen. Ambrugear, egy osztály királyi Gárdával Szan Lucárban fekszik, 's várja a' kikötésre való jeladást.

A' Gazette de France czimű Ujság így ír Oct. 5d. Axból (a' spanyol határszélről) Sept. 29dikéről: „A' Cordovából a' So de Urgel alatt lévő táborba indított ostromló-ágyúk már megérkeztek Coll de Portba, 's a' napokban rendelt helyeken lesznek. A' la Serra del Corp Batteriája már dolgozik, 's más három Batteriák minden órán elkészülnek. Tíz-annyi időt és munkát kívánnak a' részületek, mint a' mennyibe az ostrom fog kerülni. Azt mondják, hogy a' Baró d'Eroles osztálya, a' Barcelonát ostromló sereg' segítségére indult. Annak a' híre, hogy Marsal Lauriston 12.000 emberrel megy Cataloniába, igen megrémítette az ottani pártosokat. A' 45d. Regiment' 2d. Bataliona ma reggel ment-el innen a' Seoí ostromló-sereghez. Gen. Crossard a' Batalion' indulása előtt következő napi-parancsolatot bocsátott-közre: „Katonák! Nem ereszthettek-el benneteket a' nélkül hogy elmeneteleken való fájdalommat, elöttetek ki ne jelenteném. Azon buzgóságtok, mellyel az ellenségnek mindenkor ellene állottatok, valamikor csak az határ-széleinket fenyegeté, mindég záloga vala győzedelmeknek. De mint-hogy a' sors így akarja, menjetek Isten' hírével, hogy egy szerencsésebb Generális' vezérlése alatt arathassatok azon hóstyánt, mellyet vitézségtok nekem ígért.“

Emlékezzetek meg rólam, 's én mindenkor azt fogom képzelni, mintha részese volnék dicsőségteknek."

Gen. Doucremont, Pamplonai Kormányzóvá neveztetett.

A' Memorial-Bordelais nevű Ujság, Sept 25d. azt akarja következtetni a' Restauradornak egyik czikkelyéből, hogy a' Corunnai volt Commendáns Mendez Vigo azért vitetett volna Franciaországba, mivel azzal terheltetik, hogy a' Sz. Antal várába csukatott 51 Royalistákon elkövetett kegyetlenségeknek ő vala az oka.

Pápa Státusai.

Am Anyaszentegyház új Fejének választásáról, ezeket közlik Oct. elsőjén a' Római tudósítások: „Csupán 40 napja mult még el VII. Pius Pápa halálának, 's 27 napja annak, hogy a' Cardinalis Urak a' Conclavéba zárkoztak, a' midőn Sept. 28d. délelőtt, a' szent Léleknek különös munkalódása által, az új választára kívántató voksok megegyezének. A' Quirinális palotabeli Paulinus Kápolnában egybegyülekezett Cardinalisok, minekutána buzgó fohászokodásokkal kérték volna a' sz. Léleknek segedelmét, voksoláshoz kezdettek, 's megvizsgáltván szokott szoros szertartással a' czédulák, belőlök, Spoletoi Hannibal della Genga Cardinalisnak törvényes választása kitészett. Született az új Pápa Gengában, familiájának egyik jóságán 1760. Aug. 2dikán, 's ezelőtt a' Liberianusi fő templomnak Fő-Papja és Római Generalis Vicarius volt, 's a' megboldogult VII Pius 1816. Mártz. 8d. Papi Cardinalisnak tette Trasteverei Sz. Mária titulus alatt. Megkérkezvén az újonnan választattat azonnal a' sz. Collegium' Decanusa Cardinalis della Somaglia Julius az iránt, hogy az Anyaszentegyházbeli legfőbb méltóságot akarja e elfogad-

ni, az, az Isten akaratjában megnyugodott, a' méltóságot elfogadta, 's XII Leónnak nevezé-el magát. Erre a' jelenlévő Czeremóniás-Praefectus Zuché Úr, elolvasá fenszóval a' jegyző-könyv' formuláját, 's mint az apostoli Széknek Notárusa, a' méltóság' elfogadását írásba foglalta, tanúk lévén Perugini Úr Porfirioi Püspök és Sekrestyés; Mazio Úr a' sz. Collegium Titoknoka, és a' Pápa' két Czeremóniás-Mestere Fornici és Lazzarini. E' meglévén, Fabricio Ruffo és Ercole Consalvi fő Decanusok közülbe vevék az új Pápát, 's az oltár elébe vezeték 's rövid imádság után onnan a' Sekrestyébe kísérelék, hol az, egy ó' régre rendelt székben ülést fogott, 's Camara Adjutánsai és Conclavista-társai, a' Czeremóniás-Mester' segítségével, Cardinalisi köntöséből kivetkezteték, 's pápai öltözetet adának reája, u. m.: harizsnyát, arany kereszttel hímezett papucst, fehér selyem alsó köntöst, Choralis inget, selyem kabátocskát, stólat és főrevalót. Elkor a' vivő-szék az oltár lépcsőjére tétetett, 's Ő Szentsége az oltár elébe vitetett, szolgálván mellette a' nevezett Cardinalis-Diaconusok; itten az említett székre leböcsátkozván, a' Cardinalis Uraknak, kézesökölésből és kétszeri megölelésből álló első Adoratiójokat elfogadta, mellyre ők szolgálatjoknak ideje szerint járulának. Ezután Cardinalis Pacca, a' Római Anyaszentegyház Kamarássa, minekutána Adorat óját megtette volna az új-Papának, a' halasz-gyűrűt annak az újára vonta, mellyet Ő Szentsége Zuché Úrnak adott oly végből, hogy metszetné bele abba a' fel vett XII Leo nevet. Az Adoratio közben Cardinalis Fabricio Ruffo, első Decanus, minekutána magais megtette volna előléptetésének rangjához képest az Adoratiót, arra való engedelmet kért Ő Szentségétől, hogy a' Pápaságra való dicsőséges választását ki-

hirdethesse, 's azt megnyervén, egy Czeremóniás-Mesternek kíséretével, ki a' Pápa keresztjét vitte, a' Quirinális piacra nyíló kapu felett lévő helyre ment, 's feltévé ottan Cardinalisi süvegét, az új Pápa választatását következőleg hirdeté ki: „Annuncio Vobis gaudium magnum: Pápa habemus Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Annibalem Tituli Sanctae Mariae Transtiberim, Presbyterum S. R. E. Cardinalem Della Genga, qui sibi nomen imposuit Leo XII. A' hír-tüstént elterjedvén az egész város, csakhamar tele lett a' Quirinális nagy piac mindenféle rangú Nemesekkel és számtalan néppel, kik a' Kristus új Helytartójának való öröm-kiáltásokkal, annyira eltöltötték a' levegőt, hogy a' St. Angelóról és a' Swajczér-Strázsáról dörgő ágyúkat 's a' Római harangokat alig lehetett hallani. Délután személyesen meghívta a' Pápa Czeremóniás-Praefectusa a' Cardinalis Urakat, 's 46-an jelenének ezek meg 3 óra után a' Vatican palotájában, 's a' Sixtus Kápolnájába béleptekkel, feltevék főköthöket, és rangjok szerint helyet fogtak. Ő Szentsége félig közönséges menetelrel jöve a' Vatican palotába, mellette ülven a' kocsiában Della Somaglia Decanus, 's Pacca Al-Decanus és Kamarás Cardinalisok, 's felvévén a' Sixtus Kápolnájában pápai köntösét, a' Kápolnába bement, 's a' rövid imádság után az oltárhoz járult, 's az asztalnak közepén ülven, elfogadta a' második Adoratiót, melly a' Pluviale széle alatt kéz-és-láb-csókolásból 's a' szokott megölelésből állott. Ezen második Adoratio után, Bosondi Úr a' sz. Rota-Adjutánsa, a' keresztel az oltár elébe állott, a' melly kereszt előtt számos Énekesek éneklék az „Rece Sacerdos magoust“, 's azzal, a' Constantinus grádicsán által, a' Vatican temploma felé elindult; követték a' Cardinalis Urak, utánok a' Római nép' Con-

servátorai, ezekután Bernetti Úr, a' Római Kormányzó, ki után ment Herczeg Altieri Római Senátor, utánok a' felyebb nevezett Cardinalis fő Decánusok. Végül jött Ő Szentsége a' vivő-széken, körül vétetve a' Nemes Gardáktól, azoknak Kapitányáiktól, Gen. Lieut. Bracitól a' Línea-seregek' fő Generálisától, és a' Svájczér-Gardáktól. A' menetelt berekeszték végre a' Camara-Auditorok, a' sz. Apostolok' Kincstár-és Udvar-Mesterei, a' Patriarchák, az Érsekek 's pápai Széknél szolgáló Püspökök és az apostoli Protonotáriusok. — Megérkezvén ezen pompával a' Vatican templomába, Ő Szentsége a' szentséges Sacramentom oltárhoz járult, hol leszállván a' vivőszékről, térden állva mondott egy rövid imádságot, 's midőn ezután az egész pompás-menetel a' keresztel 's a' szent Collegiummal együtt a' pápai oltárhoz érkezett volna, Ő Szentsége felállott, 's elvévén az első Diaconus' kezeiből az Insulát, ismét a' vivő-széken vitetett. Eljutván a' Presbyteriumba, befedett fővel végezé ottan imádságát, 's azzal fellépett az oltárra, és a' közepén egy veres párnán helyet foglalt. Erre csakhamar elkezdette a' Cardinalis Decanus az Abrosius dicséretét, mellyet a' Pápa Énekesei folytattak. Az éneklés alatt, a' harmadik és közönséges Adoratiót fogadale Ő Szentsége a' Cardinalis Uraktól, kik az e' végre rendeltetett székelben a' szokott rend szerint helyet fogának. Az Adoratio és a' dicséret után, élénkelte a' Cardinalis-Decanus az új Pápáról szálló versecskéket és imádságot. A' Pápa ekkor az oltárról annak lépcsőjire hágtott-le, 's a' bévett szokás szerint első óhajtott apostoli áldását adá a' számos népre, mellyel a' nagy templom tele volt. Az örvendező gyülekezet, számos időig való szerencsét és dicsőséget kívánt egyházi és világi új Igazgatójának. Végződén.

ezen czeremónia, levetette a' pápai ruházatot Ő Szentsége, 's gyalog ment a' Sekrestyébe, mellynek grádicsainál, kísértetve della Somaglia és Pacca Cardinalis Urak által, ismét kocsiára ült, 's az előbbeni fél közönséges pompával, mellyhez járultak most égő fáklyákkal 12 lovasok, a' népnek közönséges örömlátásai, 's szüntelen való ágyúzás közben, Residentziájába a' Quirinalis palotába visszament. Az ezután következett három napokon az itteni Hercegek, a' Római és idegen Nemesek mentek kézsókolásra és szerencsétetés végett Ő Szentségéhez; kik mindnyájan kegyelmesen fogadtattak, 's áldással bocsáttattak el. Estvéként a' diplomaticai testeknek, a' Hercegeknek 's a' Római és idegen Nemeseknek palotajik, valamint a' polgár-házak is, ki valának világosítva.

A' Diario di Roma nevezetű Ujságnak Oct. 4dikei Számja szerint XII Leo Ő Szentsége Cardinalis della Somaglias Státus-Miniszterré, 's Cardinalis Severolit Pro-Datariussá nevezte; Cardinalis Galeffit pedig a' Kérelem-levelek' Secretáriusi hivatalában megerősítette.

Vasárnap, Oct. 5d. leszen az új Pápnak koronáztatása.

B é c s.

Czernoviczi tudósításoknál fogva, Orosz Császár Ő Felsége, f. h. 11d. akará odahagyni ezen várost; felséges Monarchánk pedig, ugyancsak f. h. 13dik. szándékozik vissza Lembergben keresz-tül, hova más nap fog megérkezni.

Mivel az Orosz Monarcha kevesebb ideig mulatott, minthogy a' császári Ausztriai Házi-Udvári és Státus-Cancellarius Herceg Metternich, felgyógyulhatván betegségéből, melly miatt Lembergben maradott, Ő Felségét még Czernoviczban találhatta volna, azért is Ő Felsé-

ge meghagyta Státus Miniszterének Grót Nesselrodénak, hogy minekutána maga Ő Felsége elmcane Czernoviczból, Herceg Metternichet látogatná-meg.

Oct. 16d. a' Státus-papir-sainak közép-árrok:

Státus Kötelező levele 5 pCtmal Conv. P. 82 1/16; Ugyan az 2 1/2 pCtmal; Sorsvonásos Költsön 1820-ról C. P.; 122 1/8 Ugyan az 1821-ről 100 f. C. P. 102 1/8 Bizonyítás 1821d. Költsönről 100 flért C. P. — Bécs Városi Bankó Obligiók 2 1/2 pCtmal 39 1/4; 100 for. C. P. 249 7/8 for. V. Czban. 1 Bank-Actia 919 3/4 for. C. P. Holl. Arany 11 f. 41 xr.

A Gabona négy fő nemeinek árrok altalján Oct. 6. — 11d.

(Mérőjét garasra számlálva V. Czban.)

	Búza.	Roza.	Arpa.	Zab.
Bécsben Oct. 7.	123	84	60	50
— Oct. 11d.	131	83	57	49
Stockerauban Oct. 6.	108	85	51	34
Fischamenden Oct. 7. Oct. 9d.	100	70	42	39
Nagy Enzensdorfon Oct. 8.	115	82	45	32

Magyar Ország.

Ő Cs. K. Felsége Fő Tiszt. Bogdányi Károly Urat, a' Besztercei Ns. Káptalan' Kanonokját, a' T. Ns. Veszprémi Káptalan Kanonokjává méltóztatott kinevezni.

A' T. Ns. Esztergomi Érseki Káptalanban ezen előbbre-lépések történtek: Mélt. Benyovszky János Suffr. Püspök, Nagy Prépostá; Mélt. Ürményi Péter Suffr. Püspök, Lectorrá; Fő Tiszt. Prikkel János Custóssá; Fő Tiszt. Talabér Boldizsár Cathed. Archi-Diaconussá és Sz. Györgyi Prépostá; Mélt. Kollár István Püspök, és kir. Helytartó Tanácsos, Sz. István Prépostjává nevezettek Ő Cs. K. Felsége által.

Elegyes Dolgok.

Rét ifjú Magnásaink, Gróf Eszterházy László Számfelett való Udvari Secretárius és Gróf Kornis Mihály Számfelett való Udvari Concipista, mind ketten a' felséges Erdélyi Cancelláriánál, Olasz Országi és Nápolyi szép útjokban, Ferenczynek is meglátogatak, 's töle a' Kurir írójának következő levelet hoztak:

Rómában, Júl. 14d. 1823.

Minden anyák közt legjobb anya a' Haza, kevés fáradságért is nagy jutalmat ad, mellynek bizonyági, néhány Magyar Hazámból kapott leveleim, különösen Debreczenből, azon Versekkel együtt, mellyek a' Csokonai Vitéz Mihály melyképe dicséretére íródtak, ezeket halmozza az Úrtól küldött Magyar Kurir és azon szótiszteletek, mellyek felől engemet Mélt. Gróf Kornis egészen elhíttet; és midőn én ezeket össze hányom vetem, vissza gondolván néhai mezei munkámra, lehetetlen hogy öröm-könnyekre ne fakadjak: de még is, — — megelégedést nem talál az én szívem, olly meszsze lévén még fő czólamtól, de — reménlem megérkezek. Nem látván már semmit is előttem, a' melly engem Rómában tovább fenn tartson, a' jövő tavaszon útnak indulok. A' Pápától vég bútsúmat vettem, az ezen alkalmatosságra expresse metzett Medagliámat bényújtottam, a' mellyre Ő is két más Medagliával megajándékozott: örvendek hogy Hazámnak ezen művészi Cserevásárlást is Rómában megtehettem, reménlem hogy valaha reánk emlékeznek hogy köztök voltunk.

Éljen szerencsésen az Úr az viszontlátásig. Tisztelem a' Magyar Literátorokat, azok közt Marton József Profes-

sor Urat, a' kívül már Bécsben volt szerencsém esmeretségben lenni.

Ferenczy István, a' Művész,

A' Tudom. Gyűjtemény idei folytatja IXd. Kötetének 121d. lapján így ír Sebestyén Gábor Úr:

Minden lelkes Magyar, ki Nemzeti nyelvét, mint dicsőségét, szívén viseli, öröm részvétellel tapasztalhatja, hogy miolta a' Magyar Katonaság Olaszországban tartózkodik, több honni jelesebb Költőink' munkáival ismerkedtek meg az Olaszok. Éljenek az ilyen Magyarok! kiket idegen égbajlat alatt is, Hazájok' édes szeretete lelkesít. Éljenek a' Tiszti-Karnak az illy nemes Tagjai! kik a' Márszászlója alatt vitézkedvén, Pallásnak is tömjéneznék, 's Nemzeti Literaturájok' becsét a' Külföldön is emelik. — Tanárky Antal, Ns. Colloredo Regementjebeli Hadnagy Úrnak, az 1822d. eszt. Tud. Gyűjt. IVd. Kötetében közlött levele szerint Kisfaludy Sándor Úr munkáinak nagy része olasz nyelvre már lefordított, és ott a' Himfy Szerelméből az 53d. Dalt példaképen láthatni is. Folyó 1823d. esztiben pedig, Pápai születés Stöck Ferencz Palatinális Huszár Regementbeli Kapitány Úr' tolmácsolása után, Tábla-Biró Döbrentei Gábor Úrnak az 1822d. Aurorában lévő Havas Violáját, egy Alexandriai Olasz Költő, nemzeti nyelvére általtévén, tüstént ki is nyomtattatta: „La Viola dell' Alpi“ czim alatt. A' fordítás szabadon és valamivel bővebben 's más vers-nemben vagyon téve mint az eredeti. Szolgáljon ezen megtiszteltetés mind a' tudós Szerzőnek mind más honni Költőinknek ösztönül. Lelkesítse őket a' Magyarok Istene, hogy Nemzetünk' dicsőségére több több eredeti fényt ragyogtathassanak.